радост. 2) проповѣдник на словото божие: израбо-
тото на благовѣстителя. 2 Тимоѳ IV, 5.

Благовѣстник (чта) тоже що благовѣстител.

Благовѣстница (ста) жена благовѣстник.

Благовѣстя, или гл. дл. Черк. тоже що благовѣ-
стувам. проповѣдувам Евангелието.

Благовѣстя се гл. стр. тоже що благовѣсту-
вам се. Черк.

Благовѣщение (ето) 1) праздникъ Благовѣщ,
Благощение, 25 мар. 2.) извѣстяванье на ня-
що радостно станало, или което има да ста-
не. На точи праздник. 25 мартъ, имен обичай=
Благогласив, а, о, — и (чта) сладкодумен. Черк.

Благогласен, сна, о, — и (чта) 1) който има хубав
глас. Славеят е благогласен. 2) сладкозвучен.

Благоговѣйн, йна, о, — и (чта), който показва
Благоговѣйнье, чувен с дълбоко уважение към нѣщо.

Благоговѣйнство (тво) 1) в. благоговѣйне.
титур на свещеници т.е. Ваше благоговѣйнство

Благоговѣйне (ето) дълбоко уважение към нѣщо.

Благоговѣя, ем. гл. ср. показвам благоговѣйне,
изявявам дълбоко уважение. имам страхопоч-
итание към нѣкого, или към нѣщо

Благодарение (ето) и сказванье, изявяванье
Благодарност. задоволство. Благодарение на
стоянче се намѣрят там. в. Берекет версия.

Благодарен, рна, о, — и (чта) освѣщение на
стореното добро, признателен, доволен, задоволен.

Благодарим. гл. дл. в. благодаря

Благодарявам, гл. мн. кр. и условен от бла-
годаря.

Благодаряя, тоже що благодарим.

Благодаря, или. гл. дл. и сказвам, изявявам
благодарност, задоволство. 2) употрѣбявам ето-
вече с дат. пад. по и с винит. благодаря му
и благодаря го от все сърце. 3) поздравявам
божие не благодаря те, хвалѣ, захвалям
Господ, благодаря го.

Благодетел (чта) черк. в. благодѣтел.

Благодат (та) 1) Черк. дарбата на св. Дух; по-
мощ, прощение отгоре за изцѣлванье на божията
воля. Чрез которто грѣхъ благодат и посла-
нничество. Рим. I, 5. 2) любов, милост, благо-
склонност. И намѣри Йосиф благодат пред
него. Бит. XXXIX, 4. 3) благодѣяние. благотворе-
ние задъхрение. Черк. 4) Черк. изгода, полза
преимущество. Тако правите добро на онѣзи
които ви правят добро, какви благодат и-
мате. Лука в. 33. 5) чудотворна, доволство.

Благодатен, тна, о, — и (чта) 1) Черк. кой-
то дава добро, чест, щастие. благодатно время.
2) Черк. пълен с божественна благодат, кой

Благовѣстителница (ста) жена благовѣ-
стител.

Благовѣстителка (ста) тоже що благовѣ-
стителница.

=у българите да кладѣт рано праздник
це очи и да го прескачат в 9 часа. че пре-
зират всякой предмет дрив случай от зми-
и гущери, за които вярват че ще дойде
се събуждат от зимното си мрътвило и
излазят от дупкитѣ си. на много места
на тай ден се упаватъ у Благ. т.е. зарѣ-
зелено, которива, за да ги заблази Господ на
страхопочитание, свѣнливост, въздържание
2) набожен, богобоязлив.

послушан би заради благовѣйнството си
Евр. V. 7. 2) =

Благовѣйно нар. с дълбоко уважение,
с страхопочитание. свѣнливо, въздъ-
ржано

Благодарив, а, о, — и (чта) в. благода-
рителен. благодарителен.
дай му нѣщо да си отиде благодарен. X. I, 110.

Благодарност (ста) освѣщение на задо-
волство за стореното добро: докарам му и
малко благодарност. Р.А. 25

Благодарителен, тна, о, — и (чта) кой-
то има благодарение в себе си. т.е.
сло благодарително, — телно.

Благодарно, нар. с благодарение.

Благодарствен, нна, о, — и (чта)
в. благодарив, благодарителен.

Благодарство, тоже що благодар-
ност. 2) благодарение.

здак, гледат в тозиден да облѣкат нѣщо
ново тоже да ги заблази Господ на ново
и колѣнитѣ хайдути обикновено на
тозиден гледали да излазят на хай-
дутлук и то старо обичай гледали да
срѣщнат нѣкого, който и да бил, да
го хванат и погубят, да лишат от кръв чо-
му да се заблази и да никървавят
нозетѣ си. Ако човѣк се непостарчал пре
очистѣ им, то нѣкой добитък ще хва-
нат за да се сблазят с кръвта му.